

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 350/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. mája 2016 prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Tatianou Vorobelovou, Bajzova 2, Košice, pre namietané porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 11 Co 536/2014-184 z 8. septembra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDACTED] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. februára 2016 faxom a 10. februára 2016 osobne doručená sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), pre namietané porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 11 Co 536/2014-184 z 8. septembra 2015 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

Zo sťažnosti a z pripojeného rozsudku krajského súdu vyplynulo, že ním potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice okolie č. k. 11 C 28/2013-136 z 18. októbra 2013, ktorým uložil povinnosť sťažovateľke (odporníci) zaplatiť obchodnej spoločnosti GENERAL FACTORING, a. s. (ďalej len „navrhovateľka“), sumu 403,29 € s príslušenstvom z titulu nesplatenia úveru poskytnutého sťažovateľke obchodnou spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s., ktorá svoju pohľadávku v celkovej sume 3 056,65 € zmluvne postúpila navrhovateľke 21. decembra 2010.

Sťažovateľka v sťažnosti namietala, že krajský súd „*pri posudzovaní platnosti či neplatnosti predmetného právneho úkonu podľa § 39 Obč. zák. a § 41 Obč. zák. neprípustne formalizovanou a zužujúcou interpretáciou právnej normy bez zohľadnenia všetkých okolností prípadu, opomenutím povinnosti posúdiť obsah zmluvy aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi, najmä ak ich účastník zmluvy výrazne namieta, dospel k záverom, ktoré sú extrémne nespravodlivé, arbitrárne, vybočujúce z ústavných medzí a opomínajúce skutočný účel právnej normy, a teda napokon aj zasahujúce do mojich práv garantovaných ústavou a dohovorom*“.

Na základe uvedeného sťažovateľka v petite žiadala, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že napadnutým rozsudkom krajského súdu bolo porušené jej základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a aby sťažovateľke priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

Dňa 24. mája 2016 faxom a 26. mája 2016 osobne bolo ústavnému súdu doručené podanie, v ktorom mu sťažovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne oznámila, že sťažnosť berie v celom rozsahu späť.

II.

Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Vzhľadom na to, že sťažovateľka podaním z 23. mája 2016 vzala svoju sťažnosť späť a ústavný súd z tejto sťažnosti nezistil existenciu skutočností, ktoré by mohli viesť k záveru o neprípustnosti zastavenia konania, rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (obdobne napr. III. ÚS 126/07, III. ÚS 203/2013, III. ÚS 408/2013, III. ÚS 560/2013, III. ÚS 454/2014 a iné).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. mája 2016